

et Bidrag til at skaffe mig et lysere Syn paa Situationen end det, jeg havde. Jeg maa imidlertid sige: Ak, de skønne spildte Kræfter! Det er ikke lykkedes det ærede Medlem ved de Bemærkninger, han fremsatte, at rokke i fjerneste Grad ved den Kritik af Flertallets Forslag, som jeg har fremsat. Thi den ærede Ordfører kan dog ikke mene, at fordi han har givet en Skildring af, at den D'Hondtske Metode bruges ved Valg af den Art, den Andræske Metode ved en anden Kreds af Valg, den største Brøks Metode muligt ved en tredje, skulde man føle sig beroliget, naar man nu staar overfor, til Anvendelse ved et Folketingsvalg, der skal finde Sted om godt 8 Dage, et Lovforslag, som sammenroder alle disse Valgmaader, som er udskilte af en Række forskellige Valglove, til Anvendelse i et pêle-mêle. Jeg kan ikke tænke mig, at den ærede Ordfører virkelig skulde mene, at hans Skildring af, at de her sammenrørte mange forskellige Valgmaader hver for sig taget kan anvendes og bliver anvendt her og der, i og for sig for mig skulde betyde en synderlig Trøst eller give mig et synderligt større Lyssyn paa det Arbejdsresultat, der her foreligger.

Det ærede Medlem siger, at naar jeg ikke forstod, hvad der har ført det konservative Folkeparti frem i den Situation, hvori Partiet nu staar, vil det ærede Medlem dog minde om, at bestemmende i saa Henseende har i nogen Grad været — sagde det ærede Medlem — Tanken om, hvad man kunde benytte Valgloven til ved det kommende Valg. Jeg forstaar altsaa, at det ærede Medlem og hans Parti ser saaledes paa denne Situation, at hellere vil de tage de Partier, om hvem de har disse Tanker, under Armene for omhyggeligt at passe paa dem, end de vil slippe dem løs uden omkring i Feltet for at gøre de Ulykker, som maaske kunde komme til at gaa ud over det ene eller det andet Parti, maaske ogsaa over det konservative Folkeparti. Jeg synes, at den ærede Ordfører skulde anlægge den Betragtning paa denne Sag, at de, der vilde lægge et uheldigt Misbrug af en bestaaende Lov til det Misbrug af den hidtilværende Valglov, som fandt Sted ved Valget i 1918, vilde utvivlsomt i selve denne Henseende faa til-

strækkelig Straf i det Svar, som Vælgerne vilde give. I alt Fald kan jeg forsikre ham om, at det Mindretal, som har stillet Ændringsforslagene under Gruppe I., med stor Sindsro vilde have set paa Machinationer af den Art, foretagne fra visse Partiers Side.

Det ærede Medlem siger, at min Anke over den Indfyldelse, som Partivalgbestyrrelserne, ganske faa Personer, nu vil faa paa den Rækketølge, hvori paa Amtstemmesedlerne de enkelte Partiers Kandidater skal opstilles, er ugrundet, thi, sagde han, ethvert Parti raader jo over, i hvilken Grad man vil overlade det til faa eller mange at foretage Opstillingen. Det er fuldkommen rigtigt, og ønskeligt vil det være — det er vistnok ogsaa den Fremgangsmaade, der i de fleste Partier følges, forhaabentlig og formentlig ogsaa i det ærede Medlems Parti —, at man giver de flest mulige af Partiets Medlemmer Indfyldelse paa Afgørelserne indenfor Partiet, nemlig alle de Medlemmer, der viser den Interesse at møde der, hvor Afgørelsen træffes. Men det, jeg har talt om, er noget helt andet, og det ved det ærede Medlem utvivlsomt meget godt. Thi det, jeg har sagt, er, at det er et forsvindende Mindretal indenfor Partiet, der er i Stand til at trænge ind i dette Forslags Mysterier og derfor til overhovedet paa et overvejet Grundlag at lægge deres Indflydelse i Vægtskaalen med Hensyn til den Ordning, som bliver afgørende for, hvilke af de fra Partiets Side opstillede Personer der har Udsigt til i Henhold til det afgivne Stemmetal at blive valgt. Det er det, jeg har ment, og det kan ikke overlades til Partiet at træffe Bestemmelse i saa Henseende, det maa overlades til de enkelte, nemlig til dem, der overhovedet har Eyne, Villie og Tid til at sætte sig ind i de Mysterier, som de samvirkende Partier ved denne Lejlighed har fremsat.

Det ærede Medlem siger, at der har ikke i Forhandlingerne om dette Lovforslag været Irgange, ad hvilke det er lykkedes at komme frem til det Samlingssted, som man nu er naaet til, og paa hvilket Slaget staar i Aften. Naar det ærede Medlem siger det, saa bør man jo tro ham. Jeg sagde for øvrigt udtrykkelig, at jeg ikke vilde søge det Lys, som kunde trænge